

Интервюто взе: Ели Попова

Рубрика: Юбилей

Публикувана: бр. 1, февруари 2014

Татяна Янакиева завършва специалност Българска филология в СУ „Св. Климент Охридски“ през 1966 г. Защитава дисертация, специализира в Московския държавен институт по култура. Следва естествено и последователно професионално израстване от асистент в катедра „Библиотекознание, научна информация и културна политика“ (1974 г.), старши асистент (1977-1980 г.), главен асистент (1980-1989 г.) и през 1989 г. е избрана за доцент. Ръководител е на катедра „Библиотекознание, научна информация и културна политика“ от 2003 г. и на магистърска програма „Библиотечно-информационни науки и културна политика“ (2004 г.).

Доц. Татяна Янакиева е избирана за председател на професионалната организация – Съюз на библиотечните и информационните работници (СБИР) при нейното създаване за два последователни мандата (1990-1992; 1992-1994 г.)

Член е на престижни национални и международни научни съвети и комитети.

Участва в редица български и международни научно-изследователски проекти. Изнася доклади на международни и национални научни форуми.

Членува в редакционните колегии на сп. „Библиотекар“ (1985-1990 г.) и сп. „Българска книга“ (1992 г.).

Чете лекционни курсове в магистърска и бакалавърска степен по: Документални източници и обработка на документалната информация; Теория на библиографията. История на библиографската дейност; Информационни системи; Информационен анализ; Анализ и управление на информацията

Е. П. Как се насочихте към библиотечната професия специалност?

Т. Я. Отговорът на този въпрос е труден. Най-бързият и същевременно най-лесен отговор е – любовта към книгите и четенето. Но когато си на 70 години и погледнеш назад в миналото, трябва да бъдеш честен докрай със себе си и да признаеш, че освен природната склонност към едно или друго занимание, изборът ти е бил в зависимост от много, много други обстоятелства. Ако искате кратък отговор на въпроса, не мога да дам такъв. Моят разказ за избора е доста дълъг.

Е. П. Какъв е вашият разказ за избора?

Т. Я. В далечната 1961 г. завърших с пълно отличие Втора гимназия в Добрич. И се изправих пред първия важен избор в моя живот. А сега накъде?

Системата за кандидатстване в онези времена се различаваше значително от сегашната. Имаше ограничен брой места за кандидат-студенти без привилегии и значително повече за кандидати с привилегии по многобройни параграфи. Аз не бях от привилегированите. Моите любими учители по литература поощряваха интереса ми към

литературата и насърчаваха заниманията ми в тази посока. Обичах литературата, но се справях добре и с точните науки. Баща ми настояваше да се насоча към медицината. Аз категорично отказах. Искях да се занимавам с възвишеното, а не със страданието. През 1961 г. в Софийския университет откриха „математика – производствен профил“, което означаваше – с уклон към научна работа. Баща ми реши – щом няма да е медицина, нека бъде поне математика – производствен профил. Кандидатствах за всеобща изненада „българска филология“ и „математика“. Приеха ме и на двете места. Избрах филологията. Това беше първият важен избор в моя живот. Останах вярна на семейната традиция по майчина линия...

**Цялата статия можете да прочете,
ако се абонирате за печатното или електронното издание на [списание ББИА](#)
[онлайн](#) !□**